Dosarul nr.1-72/26
1-26037152-32-1-24032026

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

26 iunie 2026
or.Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefier Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorului Ion Negurița
Avocatului Nadejda Crețu
Inculpatului *****

examinând în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, ***în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției,*** cauza penală privind învinuirea lui

***** domiciliat r-nul *****, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat, cu antecedente penale stinse,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) din Codul penal, cu respectarea procedurii de citare legală executată, analizând materialele dosarului, instanța de judecată –

a c o n s t a t a t:

*****, la 23.08.2025, aproximativ la ora 22:30, acționând cu intenție directă, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, asigurându-se de faptul că acțiunile sale rămân neobservate de terțe persoane, a pătruns într-o încăpere destinată personalului de pază, situată pe teritoriul bazei de agrement „*****” din satul *****, unde, după ce a deteriorat ușa unui dulap, a sustras o borsetă și un portmoneu ce aparțin cet.*****, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 17 600 lei, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material.

La etapa urmăririi penale, inculpatul a recunoscut în mod expres vina în legătură cu fapta descrisă mai sus și a acceptat încadrarea juridică a acesteia, în acest sens, servind drept

confirmare declarația scrisă personal de *****.

De asemenea, la etapa urmăririi penale, *****, asistat de apărătorul său – Nadejda Crețu, și-a manifestat voința să încheie acordul de recunoaștere a vinovăției.

Astfel, la inițiativa lui *****, a apărătorului acestuia, Nadejda Crețu și a procurorului Carina Chirpii, în conformitate cu prevederile art.504 și art.505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că fapta a fost săvârșită de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, a fost întocmit un acord de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală în privința lui *****.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul ***** a declarat personal, că înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vina, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Procurorul Ion Neguriță, în ședința de judecată a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției și a solicitat să fie acceptat.

Apărătorul inculpatului, avocatul Nadejda Crețu, în ședința de judecată, a menționat că susține acordul de recunoaștere a vinovăție.

Astfel, fiind chestionat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul *****, prin expunerea factologică, a declarat că, în anul 2025 spre vară urma să se angajeze la „*****”, seara a sustras dintr-un dulap o borsetă și un portmoneu în care se aflau 17 000 lei, la moment nu s-a gândit la consecințe și a fugit. La întrebarea avocatului a comunicat că, a recuperat ceea furat, și-a cerut scuze. La întrebarea procurorului comunicat că, dulapul nu era încuiat, era într-un vagon.

Deși, inculpatul ***** vinovăția în comiterea infracțiunii a recunoscut-o, culpabilitatea lui în comiterea faptei prejudiciabile care îi este incriminată este pe deplin dovedită prin probele care au fost acumulate în cadrul urmăririi penale și anume prin:

- *procesul-verbal de cercetarea la fața locului din 23.09.2025 (f.d.6-12);*
- *declarațiile părții vătămate ***** (f.d.17-21);*
- *declarațiile martorului ***** ***** (f.d.40-43).*

În conformitate cu art.93 alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.100 alin.(4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art.101 alin.(1) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.505 Cod de procedură penală, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi

veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declarațiile inculpatului ***** depuse în ședința de judecată care sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanța de judecată stabilește că, acțiunile lui intenționate corect au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit.c) din Codul penal – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită prin pătrundere în încăpere.*

Prin prisma stării de fapt reținute mai sus, instanța va purcede la analiza nemijlocită a componenței infracțiunii prevăzută la art.186 alin.(2) lit.c) Codul penal.

Sub aspectul dreptului material, instanța reține că, sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns şi se califică drept furt, în baza art.186 din Codul penal, dacă a fost săvârșită: - în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane; - în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea. Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el rămân neobservate sau neînțelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârșirea sustragerii.

În sensul dat obiectul juridic îl constituie relațiile sociale a căror existență şi desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale, iar obiectul juridic special format din relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns. Infracțiunea analizată este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deținereacăreia se afla acel bun şi trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Bunul sustras poate fi numai un bun mobil. Bunul mobil poate fi animat sau neanimat. Nu interesează dacă bunurile mobile sunt principale sau accesorii, divizibile sau indivizibile, fungibile sau nefungibile, consumptibile sau neconsumptibile, iar cele neanimate, indiferent de starea lor fizică (lichidă, solidă sau gazoasă).

Instanța observă că, infracțiunea imputată inculpatului ***** a fost săvârșită prin pătrundere în încăpere. Conform pct.29 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, prin „pătrundere" înțelegem intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuință cu scopul sustragerii.

Aplicând la caz circumstanțele enunțate supra, instanța constată cu certitudine întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) al Codului penal.

Latura subiectivă a furtului se caracterizează prin intenție directă şi scop de profit (acaparator, hrăpăreț, de a obține avantaje materiale). Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvârșirii faptei.

Furtul se consideră consumat din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Totodată, instanța reține că, inculpatul ***** este persoana fizicăresponsabilă,

care conștientiza acțiunile sale prejudiciabile, cunoștea că este interzis de lege de sustras pe ascuns bunuri din posesia sau deținerea altei persoane în scop de profit și care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 14 ani, fiind subiect al infracțiunii imputate.

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului *****, pentru care faptă şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanța de judecată ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum şi de circumstanțele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului şi de condițiile de viață ale acestuia.

Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art.16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.186 alin.(2) lit.c) din Codul penal şi săvârșită de către ***** – se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă şi pentru săvârșirea căreia Legea prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Drept circumstanțe atenuante în privința inculpatului instanța de judecată identifică căința sinceră și regretarea celor comise.

Instanța are în vedere faptul că încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art.80 alin.(1) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

Astfel, la numirea pedepsei, instanța de judecată va ține cont de faptul că, infracțiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind una mai puțin gravă. În plus, necesită de luat în considerație personalitatea inculpatului, anterior a fost tras la răspundere penală (f.d.75,76), însă antecedentele penale sânt stinse, potrivit cazierului contravențional eliberat la data de 26.08.2025, pe numele lui ***** în perioada de timp 01.06.2009-26.08.2025 nu au fost înregistrate contravenții (f.d.24), potrivit caracteristicii se caracterizează satisfăcător (f.d.30), a recunoscut vina și a încheiat la etapa urmăririi penale un acord de recunoaștere a vinovăției, La fel, se va lua în seamă rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, dar şi urmările prejudiciabile ale faptei comise.

Instanța de judecată va ține seama inclusiv de faptul că potrivit alin.(1) al art.80 din Codul penal, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod.

Luând în considerare faptul că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, acesta recunoscând în totalitate fapta incriminată și vina sa în comiterea acesteia.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a

solicitat acceptarea cuantumului pedepsei negociat și acceptat de părți în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, cu tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința inculpatului ***** a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.90 din Codul penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui ***** a o suspenda condiționat pe o perioadă de 2 (doi) ani. În termenul de probațiune în conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) din Codul penal, ***** urmează: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

Instanța de judecată constată că pedeapsa negociată de către inculpatul ***** cu procurorul se încadrează în limitele de pedeapsă pentru o asemenea faptă, cu aplicarea regulilor prevăzute la art.80 alin.(1) din Codul penal, respectiv instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la 12 martie 2026 între procurorul delegat în Procuratura Hîncești, Carina Chirpii și învinuitul *****, asistat de apărătorul Nadejda Crețu și va stabili inculpatului *****, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) din Codul penal, pedeapsa la care a ajuns la acord cu procurorul și anume închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art.90 din Codul penal a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului *****, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Cu obligarea să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

În ceea ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului *****, în conformitate cu art.72 alin.(3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concluzia instanței referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art.7, art.61 şi art.75 din Codul penal, care se referă la scopul şi ţelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa potrivită inculpatului este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop cât restabilirea echității sociale, atât şi corectarea celui din urmă.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art.80 din Codul penal, art. 382, art. art. 384-385, art. 392-395, art. 509- 509[1] din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la 12 martie 2026 între procurorul delegat în Procuratura Hîncești, Carina Chirpii și învinuitul *****, asistat de apărătorul Nadejda Crețu.

Se recunoaște vinovat ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2)

lit.c) din Codul penal și în baza acestei Legi i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui *****, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă *****, în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;
- să participe la programe probaționale.

Condamnatul *****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), doar în partea ce privește erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**